

slutning, som direkte opfordrede Regeringen til at fremkomme med Forslag i den nævnte Henseende. Der blev gjort Bestræbelser i Overensstemmelse hermed, men de førte ikke til noget praktisk Resultat. Senere har der været gjort Forsøg paa at tilvejebringe en Ordning. Det var — hvis jeg husker ret — i Samlingen 1907—08, Finansminister Lassen fremlagde et Forslag, der gik ud paa at fiksere Statens Bidrag paa dette Omraade til en aarlig Ydelse af 25,000 Kr. Dette Forslag blev imidlertid ikke gennemført. Muligvis har det været anset for noget for kostbart.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa dels at give almindelige Regler, saaledes at nye Love af samme Art som den nys omtalte kan undgaas i Fremtiden, dels at begrænse Statens Byrder med Hensyn til Bestridelsen af Pensioner til Hofembedsmænd og -betjente. Jeg maa finde, at det i begge Henseender er lykkedes den højtærede Finansminister at fremsætte et Forslag, der maa være egnet til, saa vidt jeg kan se, at tilfredsstille de Forventninger, man har knyttet til et saadant, og til at imødekomme de Ønsker, der fra forskellige Sider har været udtalt i den Henseende. Det foreslaas, at Statskassen fra den første i den paa Tronskiftet følgende Maaned overtager Pensionerne for de paagældende Embedsmænd og Betjente efter Reglerne i Pensionsloven af 24. Februar 1858, men dog saaledes, at Antallet af de af Statskassen ved Tronskiftet pensionerede Hof tjenestemænd ikke kan overskride et nærmere bestemt Antal, og at Pensionerne ikke kan beregnes af højere eller andre Tjenesteindtægter end dem, der særlig fastsættes andetsteds i Loven. Denne Begrænsning gaar altsaa ud paa dels at fastsætte et bestemt Antal Embedsmænd, der kan pensioneres, dels at bestemme en Maksimumslønning for dem. Selvfølgelig vil det stadig staa Hans Majestæt frit for at give de Embedsmænd, der er knyttede til Hofet, den Lønning, som Kongen finder det ønskeligt at give, og ligeledes vil det staa Kongen frit for til enhver Tid at ansætte saa mange Embedsmænd og Betjente, som det maatte ønskes. Der skabes her kun et normalt Budget, en normal Stat for disse Embeds- og Tjenestemænd, idet de samtidig sættes i faste Lønninger, som

kommer i Betragtning ved Pensioneringen og ikke kan overskrides ved denne. I den Henseende frembyder Forslaget meget betydelige Forandringer fra den nu bestaaende Tilstand. Medens det nu er saaledes, at alle afgaaede Betjente bliver pensionerede — efter det Forslag, jeg nys har omtalt, viser det sig, at det er 66 Embedsmænd og Betjente, der faar Pension —, er her Antallet af Embedsmænd og Betjente, der kan blive pensionerede, begrænset til 35, nemlig 13 Embedsmænd og 22 Betjente. Der er derved opnaaet noget meget betydeligt. Ligeledes er Lønningerne fastslaaede til højest 44,400 Kr. med indtil 8,200 Kr. i Emolumenter for de 13 Embedsmænd og til henholdsvis 37,100 Kr. og indtil 4,800 Kr. for de 22 Betjente.

Lovforslagets § 3 fastslaar det Princip, at Statskassen fra den første i den paa Tronskiftet følgende Maaned overtager Udredelsen af de Pensioner til forhenværende Hofembedsmænd og -betjente samt til saadanne efterladte, som indtil Tronskiftet har været afholdte af den ophørte Civilliste. Men ogsaa her er der sat den Begrænsning, at det skal være Personer, der har henhørt til de normerede Stillinger, og som har været en tilstrækkelig Tid i Tjenesten, mindst 10 Aar. I § 4 er indført faste Regler ogsaa for Tilstaaelsen af Understøttelser en Gang for alle. Man optager her den Regel, jeg omtalte for i det nye Lovforslag angaaende det sidst stedfundne Tronskifte, at Understøttelsen vil blive at tilbageholde, hvis den paagældende overgaar i Tjeneste under den nye Civilliste. Endelig er der fastsat den Begrænsning, at disse Understøttelser en Gang for alle ikke kan overstige 20,000 Kr.

I det hele tror jeg, at Bestemmelserne i Lovforslaget træffer det, der har været ønsket. Man faar en Lov, der en Gang for alle regulerer dette Forhold, og man faar indført Bestemmelser, som i væsentlig Grad nedsætter og fastslaar de Byrder, som kan opstaa for Statskassen ved Pensionering af de paagældende Hofembedsmænd og -betjente. — Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

K. M. Klausen: Rigsdagen har ingen juridisk Forpligtelse til at gaa med til at